

PRVNÍ KAPITOLA

1. V zemi Uc byl muž, jmenoval se Ijob, a byl to muž prostý a přímý, bál se Boha a stranil se zla.
2. Narodilo se mu sedm synů a tři dcery.
3. Jeho majetek obnášel sedm tisíc kusů bravu a tři tisíce velbloudů a pět set párů skotu a pět set oslic a velmi početné služebnictvo, a onen muž byl ze všech synů Východu ten největší.
4. A jeho synové, každý ve svůj den, pořádali ve svém domě hostinu a posílali pro své tři sestry, aby s nimi jedly a pily.
5. A když se dny hostin naplnily, posílal jim Ijob dary a poželhal jim a brzy ráno vstal a obětoval zápalné oběti v počtu jich všech, protože si říkal: Třeba moji synové zhřešili a zneuctili Boha ve svém nitru. Tak činil Ijob po všechny ty dny.
6. A nastal ten den, kdy synové Boží přišli stanout před Hospodinem, a přišel s nimi i Satan, Odpůrce.

1,3 **גָּדוֹל מְקַל־בְּנֵי־קְדָם** – ze všech synů Východu ten největší. Z pokolení rozdělení národů, jak je psáno: „Stalo se, když byli na cestě z Východu.“ (Gn 11,2) To však neplatí o Abrahamovi, neboť ten je zmíněn jako největší ze všech (**הַגְּדוֹל**), jak je řečeno: „Hebron se dříve jmenoval Kirjat Arba a [Arba] byl největším člověkem mezi Anakim (kteří se vyznačovali velkým vzrůstem – pozn. překl.).“ Mělo by být napsáno: velký člověk. Proč je ale uveden: největší člověk? Tím se naznačuje, že šlo o člověka, který obstál v deseti zkouškách, proto jsou v hebrejském textu dvě písmena He (**האדם** **הגדול**), jejichž numerický součet činí 10. O Ijobovi se píše, že byl pouze větší, neboť obstál pouze v jediné zkoušce. Proto je zmíněn jako dokonalejší a přímější, atd., než celé jeho pokolení, neboť nenesl jeho hříchy.

1,6 **וַיְהִי הַיּוֹם** – A když nastal ten den. V ten samý den, na který připadl Roš ha-šana (Židovský Nový rok), což je Den troubení, kdy Svatý, budíž

א

- א איש היה בארץ־עוץ איוב שמו והיה
האיש ההוא תם וישר וירא אלהים וסר מרע:
ב וינלדו לו שבעה בנים ושלוש בנות:
ג ויהי מקנהו שבעת אלפי־צאן ושלושת אלפי
גמלים וחמש מאות צמד־בקר וחמש מאות אתונות
ועבדה רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול
מכל־בני־קדם:
ד והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומו ושלו
וקראו לשלושת אחיותיהם לאכל ולשתות עמהם:
ה ויהי כי הקיפו ימי המשתה וישלח איוב ויקדשם
והשפים בבקר והעלה עלות מספר כלם כי אמר איוב
אולי חטאו בני וברכו אלהים בלבבם פכה
יעשה איוב כל־הימים: {פ}
ו ויהי היום ויבאו בני האלהים להתייצב
על־יהוה ויבאו גם־השטן בתוכם:

Kap. 1 1,1 **בְּאֶרֶץ־עוֹץ** – v zemi Uc. V zemi, z níž vzházejí špatné rady ohledně Svatého, budíž veleben, jak je psáno: „Z této země vzešel Ašur“ (Gn 10,11). A jakou radu si vzali k srdci? Že říkali: Nemá žádné právo si osobovat světy hořejší a nám dát světy spodní. Místo toho jděte do země Šinear, kde je spousta bohů, jak je řečeno: „Je to země bůžků.“ (Jr 50,38) „Udělejme věž, jejíž vrchol dosáhne nebes, a uděláme si jméno.“ (Gn 11,4) Tím jménem se nemíní nic jiného než modloslužba, jak je řečeno: „Jméno jiných bohů nezmiňujte.“ (Ex 23,13) Co učinil Svatý, budíž veleben? Usedl nad nimi k soudu a povolal svědky, jak je řečeno: „Bůh sestoupil, aby viděl to město i věž.“ (Gn 11,5) Potřebuje však Bůh sestoupit, aby viděl? Vždyť je psáno: „Hospodinovy oči tékají po celé zemi.“ (Za 4,10) To je kvůli halaše pro pokolení, v němž nebude možné konat soudy bez očitých svědků, jak je řečeno: „Bud' viděl, nebo věděl.“ (Lv 5,1)